

Skarga wniesiona w dniu 4 października 2007 r. — FIFA przeciwko Komisji

(Sprawa T-385/07)

(2007/C 315/77)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Fédération Internationale de Football Association (FIFA) (przedstawiciele: R. Denton, E. Batchelor i F. Young, solicitors)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji, w szczególności jej art. 1 i 2;
- obciążenie Komisji jej własnymi kosztami postępowania oraz kosztami poniesionymi przez FIFA w związku z postępowaniem.

Zarzuty i główne argumenty

Na podstawie art. 3a dyrektywy Rady 89/552/EWG⁽¹⁾ każde państwo członkowskie może sporządzić wykaz wydarzeń sportowych lub innego rodzaju, które uznaje się za wydarzenia „mające doniosłe znaczenie dla społeczeństwa”. Wydarzenia wymienione w wykazie nie mogą być przedmiotem transmisji na prawach wyłączności, które pozbawiają znaczną część widowni w państwach członkowskich możliwości oglądania tych wydarzeń w bezpośrednim przekazie lub w retransmisji w ogólnie dostępnej telewizji.

Strona skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2007/479/WE z dnia 25 czerwca 2007 r.⁽²⁾, na mocy której Komisja uznała, że wykaz sporządzony przez Belgię stosownie do art. 3a ust. 1 dyrektywy Rady 89/552/EWG był zgodny z prawem wspólnotowym.

W uzasadnieniu skargi strona skarżąca podnosi, że belgijski wykaz ogranicza swobodę świadczenia usług w związku z pozbawieniem strony skarżącej możliwości udzielania koncesji zagranicznym nadawcom wyłącznych praw do bezpośredniej transmisji pucharu świata FIFA w odniesieniu do rynku belgijskiego, i że zawarcie w wykazie wszystkich meczy rozgrywanych w ramach pucharu świata FIFA, bez względu na ich popularność, nie jest uzasadnione ani proporcjonalne, ani konieczne.

Ponadto strona skarżąca twierdzi, że belgijski wykaz ogranicza swobodę przedsiębiorczości w związku z pozbawieniem strony skarżącej możliwości udzielania koncesji nowym podmiotom, które chciałyby skorzystać z premiowych transmisji sportowych celem prowadzenia działalności na rynku belgijskim.

Ponadto strona skarżąca utrzymuje, że belgijski wykaz narusza prawo własności strony skarżącej w związku z pozbawieniem jej wyłączności w odniesieniu do praw do transmisji, uznanych

według strony skarżącej przez prawo wspólnotowe za istotę ochrony własności intelektualnej.

Wreszcie strona skarżąca twierdzi, że sprzecznie z art. 3a ust. 1 dyrektywy Rady 89/552/EWG, wykaz belgijski nie został sporządzony w jawny i przejrzysty sposób.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 89/552/EWG z dnia 3 października 1989 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich, dotyczących wykonywania telewizyjnej działalności transmisyjnej (Dz. U. 1989 L 298, str. 23).

⁽²⁾ Decyzja Komisji 2007/479/WE z dnia 25 czerwca 2007 r. w sprawie zgodności z prawem wspólnotowym środków przyjętych przez Belgię na mocy art. 3a ust. 1 dyrektywy Rady 89/552/EWG w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich, dotyczących wykonywania telewizyjnej działalności transmisyjnej (Dz. U. 2007 L 180, str. 24).

Skarga wniesiona w dniu 15 października 2007 r. — Alber przeciwko OHIM — (część uchwyty)

(Sprawa T-391/07)

(2007/C 315/78)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Alfons Alber (Vöran, Włochy) (przedstawiciel: adwokat S. Schneller)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego z dnia 16 sierpnia 2007 r. oraz decyzji Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego z dnia 16 stycznia 2007 r. w zakresie, w jakim odmówiono rejestracji wspólnotowego znaku towarowego nr 4396727 w odniesieniu do towarów „uruchamiane ręcznie urządzenia ręczne używane do robót rolnych, ogrodniczych i leśniczych, włączając w to nożyce; postrzygarki ręczne”;
- przeprowadzenie rozprawy przed Sądem Pierwszej Instancji;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania;
- posiłkowo, przekazanie sprawy Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego celem ponownego rozpoznania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Trójwymiarowy znak towarowy „część uchwytu” dla towarów z klas 6 i 8 (znak nr 4 396 727)

Decyzja eksperta: Częściowa odmowa rejestracji

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie zasady badania z urzędu określonej w art. 74 ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia (WE) nr 40/94 ⁽¹⁾ i naruszenie art. 7 tego rozporządzenia. Posiłkowo brak uzasadnienia na podstawie art. 73 zdanie pierwsze rozporządzenia nr 40/94.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 25 października 2007 r. — Algodonera del Sur przeciwko Radzie i Komisji

(Sprawa T-394/07)

(2007/C 315/79)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Algodonera del Sur (Lebrija, Hiszpania) (przedstawiciel: L. Ortiz Blanco, adwokat)

Strona pozwana: Rada i Komisja

Żądania strony skarżącej

- wydanie wyroku uwzględniającego niniejszą skargę o odszkodowanie na podstawie art. 288 WE, stwierdzającego prawo skarżącej do uzyskania odszkodowania pieniężnego solidarnie od Rady i Komisji w całkowitej wysokości miliona dwudziestu dziewięciu tysięcy ośmiuset dwudziestu pięciu EUR (EUR 1 029 825), i
- obciążenie Rady i Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty podniesione już zostały w sprawie T-217/07 Las Palmeras przeciwko Radzie i Komisji

Skarga wniesiona w dniu 30 października 2007 r. — France Télécom przeciwko OHIM (UNIQUE)

(Sprawa T-396/07)

(2007/C 315/80)

Język skargi: francuski

Strony

Strona skarżąca: France Télécom (Paryż, Francja) (przedstawiciel: adwokat B. Potot)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 3 września 2007 r.;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „UNIQUE” dla towarów i usług z klas 9, 35 i 38 (zgłoszenie nr 5 312 392)

Decyzja eksperta: Częściowa odmowa rejestracji

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i art. 7 ust. 2 rozporządzenia Rady nr 40/94 ⁽¹⁾, z uwagi na to, że — w ocenie skarżącej — wbrew zawartym w zaskarżonej decyzji ustaleniom określenie „UNIQUE” nie jest pozbawione charakteru odróżniającego.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, str. 1).